

Pligt loyalt at gennemføre dem. Det er, som allerede nævnt, en Selvfølge, at Udgifterne til disse Loves Gennemførelse præge denne Finanslov, idet der paa § 26 ekstraordinært til Krigs- og Marineministeriet er opført ca. 9 Mill. Kr. Men disse Udgifter ere jo Udgifter en Gang for alle. Paa næste Aars Finansbudget vil Udgiften til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger blive mindre, og efterhaanden ville de ganske forsvinde, saa at vi kun staa overfor de ordinære Udgifter paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter. Disse Forsvarsudgifter har Nationen paataget sig, ikke fordi man fra nogen Side tænker paa at føre hverken en Eventyr- eller Alliancepolitik, men fordi man mener, at man med det Forsvar, man skaber, bedre end hidtil skal kunne bevare sin Selvstændighed og bedre end hidtil kan betrygge Landets Neutralitet.

Den anden Opgave, der forelaa for Ministeriet, var at undersøge Veje til at tilvejebringe Balance mellem Indtægter og Udgifter. Det er ingen let Opgave, og Vanskeligheden bliver ikke mindre derved, at hver Gang Ministeriet foreslaar eller peger paa en Skat, hører man et Ramaskrig fra dem, der berøres af denne Skat. Det var ulige behageligere for en Regering at være i en Situation, hvor man kunde lette Befolkningens Byrder og ned sætte deres Skatter. Men her staa man overfor en Situation, hvor man maa gaa den modsatte Vej, og hvor man møder Kritik fra saa mange Sider. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds lovede i Gaar Ministeriet, at hvordan man end bar sig ad, fik man Kritik, enten man nu forudsagde, hvorledes man tænkte sig den endelige Ordning til næste Efteraar, eller man ikke sagde det, Kritik fik man. Det havde været mere fristende at følge det ærede Medlem, dersom det ærede Medlem kunde have lovet, at man i et af Tilfældene ingen Kritik fik, det kunde det ærede Medlem ikke, ganske naturligt.

Ministeriet har gjort et første Skridt til at tilvejebringe forøgede Indtægter for Statskassen. De dertil sigtende Love ere endnu ikke naaede op til dette høje Ting, men jeg haaber ikke, det skal vare mange Dage, før samtlige disse Indtægtslove skulle komme her til dette høje Ting fra Folketinget. Jeg vil her udtale, at det er Regeringens alvorlige Ønske, at disse Love maa blive vedtagne, inden denne Rigsdags-samling slutter, og Regeringen skal levne Rigsdagens to Ting den fornødne

Tid til, at dette kan ske. Regeringen forlanger selvfølgelig ikke, at disse Love skulle vedtages absolut i den Form, hvori de foreligge, Regeringen er villig til at forhandle ogsaa med dette Tings Medlemmer om Enkeltheder i Forslagene. Men naar nogle Udtalelser fra det 1ste ærede Medlem for 2den Kreds i Gaar kunde lade mig formode, at dette Ting maaske vilde være villigt til at vedtage en Lov om forøgede Jernbanetakster, er det dog ikke tilfredsstillende. Det er ikke nok, at dette Ting viser sin Beredvillighed til at vedtage et Forslag, der tilsigter en Forbedring af Statskassens Indtægter gennem et bedre Udbytte af Jernbanedriften. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Statsbanerne selvfølgelig give et for ringe Udbytte, og at det er muligt, at man ved Besparelser paa Udgiftssiden kan komme ned med Udgifterne. Det ønsker jeg, det haaber jeg, og der skal selvfølgelig blive gjort alvorlige Forsøg fra Regeringens Side i den Retning; men det er noget, man ikke kan løbe til i Øjeblikket, det kan det ærede Medlem ikke forlange. (*Bramsen*: Jeg sagde det modsatte). Saa ere vi enige for saa vidt. — Det glædede mig at høre det 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) paa sin Gruppens Vegne udtale ubetinget Tilsagn om Gruppens Bistand til at føre disse Indtægtslove igennem. Og jeg lyttede med spændt Opmærksomhed paa, hvad der blev sagt af det 1ste Medlem for 2den Kreds, der førte Ordet paa den anden Højregruppes Vegne; men det blev mig ikke ganske klart, hvorledes det ærede Medlems Stilling er til disse Love i al Almindelighed. Jeg fik dog det Indtryk, at det ærede Medlem tilsagde Regeringen sin og sine Meningsfællers Bistand til at tilvejebringe forøgede Indtægter for Statskassen. Men det ærede Medlem føjede til, at han og hans Parti ikke vilde være Haandlangere. Der er heller ingen, der har bedt dem om at være Regeringens Haandlangere. Og jeg vil trøste det ærede Medlem med, at dette Udtryk nu er ude af Kurs i det praktiske Liv, det eksisterer ikke mere, der er søgt Navneforandring. Det, man i gamle Dage kaldte Haandlangere, kalder man nu Murarbejdsmænd, der findes ingen Haandlangere mere. Alene af den Grund kunde det aldrig falde mig ind at ville kræve Haandlangere. Det, vi kræve, er Medarbejdere, og at være Medarbejder paa den Bygning, der rejses for vor finansielle Tilstand, er jo et Arbejde, som vi alle kunne være bekendte at deltage i. Jeg siger derfor, at dette Udtryk staa for